

stor. p. 178. Ab Husso, inquit, Lutherani fatidicâ voce
prænunciatum velut à DEO jactant Lutherum, nescio
unde ducto ab olore augurio, nisi quòd olor nigrâ intus
carne, pelle extimâ albus est, quod probè hereticis con-
venit passim hypocritis. Olor amphibium animal est,
utriq; elemento æquè debitum, qualis Lutherò vita fuit,
primum Catholico Romano, & inter Catholicos Mona-
cho, postmodùm Apostata & Heretico.

7. *Ænigma* :

*Nil sum præsentis quàm pura absentia Solis;
At qui Sol præsens me tamen ipse facit;
Et certum lucis mortalibus indico tempus,
Quale nequit Titan ipse notare vagus.
Quid hoc? Responde.*

In Auroram Starckianam.

Purpureas Aurora fores cum pandit ab ortu,
Dulce procul Phœbi quis jubar esse putat?
Vidimus ambrosium Juvenis doctumq; ruborem:
Auguror, at plenum mox dabit ille diem.

*Boni ominis & Amoris sui ergà politissimum
Dn. Respondentem contestandi causâ
faciebat*

FRID. RAPPOLT,
Pœf. Prof. Publ.

F I N I S.